

grundlag foreslog ovennævnte betænkning den afsoningsskala, der fremgår af lovens § 11, hvorefter afsoningstiden for et års normalbidrag for en far (for hovedstadskommunerne) udgjorde 57 dage.

Pr. 1. oktober 1976 er en fars normalbidrag 3.732 kr. årligt. Anvendes skalaen i lovens § 11, er afsoningstiden for et års normalbidrag 167 dage, hvilket dog vil stride mod lovens § 12, hvorefter skyldneren ikke kan hensættes til afsoning mere end 120 dage inden for 1 år.

Forhøjelsen af underholdsbidragene, der skyldes den økonomiske udvikling, har således medført en utilsigtet forlængelse af den mulige afsoningstid. Formålet med forslaget er en ajourføring af afsoningsskalaen. Afsoningstiden for 1 års børnebidrag for en far vil blive 47 dage.

Det er samtidig fundet rimeligt at foreslå den årlige øvre grænse i lovens § 12 nedsat fra 120 til 60 dage.

Til § 1, nr. 11.

Efter lovens § 15, stk. 1, kan afgørelse om afsoning eller om afsoningens iværksættelse udsættes, såfremt skylden afdrages i overensstemmelse med en af politimesteren – i København overpræsidenten – fastsat afdragsordning, eller det skønnes, at skyldneren er ude af stand til at betale på grund af forhold, som ikke kan lægges ham til last, såsom sygdom, uforskyldt arbejdsløshed eller særlig tyngende forsørgerpligter.

Justitsministeriet har overvejet, om denne kompetence for politiet bør opretholdes, når inddrivelsen i øvrigt overføres til kommunerne. Spørgsmålet har været drøftet med de implicerede myndigheder, og justitsministeriet finder det herefter hensigtsmæssigt, at politiet fortsat kan udsætte afgørelse om og iværksættelse af afsoning af de grunde, der er nævnt i § 15, stk. 1. Dette svarer til den ordning, der i dag gælder for så vidt angår afsoning af bidrag, der er forskudsvist udbetalt af det offentlige.

Det foreslås derfor alene, at overpræsidentens kompetence efter § 15, stk. 1, overføres til politidirektøren i København.

Overførelsen af inddrivelsen til kommunerne vil dog indebære, at det sociale udvalg (magistraten) administrerer eventuelle afdragsordninger, der fastsættes af politiet. De kommunale myndigheder skal således bl. a. modtage afdrag fra skyldneren og afregne til bidragsberettigede.

Til § 1, nr. 12.

Ændringen er en konsekvens af § 1, nr. 2.

Til § 1, nr. 13.

Efter den gældende ordning er justitsministeriet rekursmyndighed i forhold til politiets (overpræsidiets) afgørelser om inddrivelse, i det omfang disse kan påklages til en højere administrativ myndighed. Det sociale udvalgs afgørelser vedrørende inddrivelse af forskudsvist udbetalte børnebidrag kan efter § 32, stk. 2, i børnetilskudsloven i samme omfang indbringes for amtsankenævnet. Afgørelser truffet af de kommunale myndigheder i København og Frederiksberg kan påklages til den sociale ankestyrelse.

Ved overførelse af inddrivelse til kommunerne forekommer det hensigtsmæssigt, at den myndighed, der kan behandle klager over det sociale udvalgs (magistratens) afgørelser, er den samme som efter børnetilskudsloven. En bestemmelse herom findes i forslaget til § 23 a. Efter § 23 a, stk. 2, gælder klageadgangen ikke for afgørelser efter § 4 og pålæg om tilbageholdelse i løn m. v. efter § 5. Dette skyldes, at indsigelser mod den kommunale pantefogeds afgørelser om udpantning (§ 4) skal afgøres af fogedretten (underrettsdommeren), jfr. § 6, stk. 1, i lov om fremgangsmåden ved inddrivelse af skatter og afgifter m. v. Indsigelser mod pålæg om tilbageholdelse i løn m. v. afgøres efter inddrivelseslovens § 5, stk. 3, ligeledes af fogedretten.

Politiets afgørelse om, at skyldneren skal hensættes til afsoning, kan efter § 16 ikke indbringes for højere administrativ myndighed, men skyldneren kan forlange spørgsmålet om frihedsberøvelsens lovlighed forelagt domstolene efter retsplejelovens kapitel 43 a. Klager over politiets afgørelser vil i øvrigt fortsat kunne indbringes for justitsministeriet.

Til § 2, nr. 1.

Som nævnt i de almindelige bemærkninger pkt. 4 agter justitsministeriet, hvis forslaget gennemføres, at anmode overørighederne om, at forfaldstiden for fastsatte børnebidrag i almindelighed fastsættes til den 1. april og den 1. oktober, således at bidraget i tilfælde af forskudsvist udbetaling kan udbetales sammen med børnetilskuddet for henholdsvis april og oktober kvartal.

Ændringsforslaget til børnetilskudsloven er en følge heraf. Ændringen i forfaldstidspunkterne for fastsatte børnebidrag vil medføre, at der ved første fastsættelse af et bidrag må fastsættes bidrag for en del af et halvår indtil en 1. april eller en 1. oktober. Også dette bidrag skal kunne udbetales forskudsvist, og den gældende bestemmelse i § 23, der begrænser udbetalingen til halvårsbidrag, må derfor udgå.